

SLOVENSKI NAROD.

fakta vsak dan z včer, izimši nedelje in praznike, ter velja po posti prejeman za avstro-ograke dežele za vse leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuto deželo toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez listodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopsi naj se izvole frankovati. — Kopopisje ne vraca. — Uredništvo in upravljanje je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v 1. nadst., upravljanje pa v pritličju. — Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Pozamezne številke po 10. h.

Upravljanja telefon št. 85.

Župana Hribarja predlogi in Interpelacije v državnem zboru.

V zadnjem času je podal župan Hribar sledeče predloge ter interpelacije:

1. Gledne obrtne organizacije.

Skrb za izvedbo obrtne organizacije po obrtnih zadrugah je na Kranjskem tako nezadostna. Potreba bi bilo posebnejša instruktorja za to kromovino, potem pa tudi podpor za kurze v pouk zadružnim funkcionarjem, kakršni kurzi so bili na Češkem in Moravskem. Nadalje manjka slovenskih tiskovin ter obrazcev za poslovovanje obrtnih zadrug, kakor bi tudi imela biti naloga vlade, da preskrbi slovenska vzorna pravila za obrtne zadruge. Sedaj ni niti 50 zadrug v celi deželi in nekateri politični okraji nimajo prav nobene. Glede na to predlagamo podpisani: »C. kr. vlada poskrbi naj na primeren način za izvedbo obrtne organizacije v kromovini Kranjski.«

2. V zadevi sposobnostnega dokaza za sodavice.

Visoka zbornica skleni: »C. kr. vlada se pozivlja predložiti državnemu zboru v kar najkrajšem času zakonski načrt, s katerim se naj iz razlogov, ki jih je navela »Zveza avstrijskih zadrug izdelovalcev ogljikovskih pijač« v Kremsu na Dunavu v svoji spomenici z dne 16. marca 1905, za izdelovalce sodavice upelje sposobnostni dokaz.«

3. V zadevi naprave posebnega posloja za jetniške paznike v Ljubljani.

Jetniški pazniki sodnega dvora v Ljubljani morajo biti v službi vsak dan od 1/26. ure zjutraj do 1/27. ure zvečer; zgodi se pa tudi, da jim je zvečer ostati v službi celo do 8. ure. Poleg tega morajo opravljati po dva-krat na teden nočno službo. Večina paznikov je v 4. službenem razredu; med njimi je pa tudi 9 provizorično nameščenih. Le-ti dobivajo plače po 800—1000 K na leto. Ker so jetniški pazniki večinoma oženjeni, je naravno, da morajo vsled skromnih svojih plač in v očigled draginji stanovanj v Ljubljani, stanovati v bližnjih vasih ali pa vsaj na skrajni periferiji mesta. Vsled tega morajo po prestani — itak kako mučni in težavni — službi napravljati še daljnjo pot do svojega stanovanja, katero je v najbolj-

ših slučajih po pol ure — če še ne več — oddaljeno od justičnega poslopa v Ljubljani. Pazniki pridejo tedaj v najugodnejših slučajih po 7. uri zvečer domu in morajo vstati že ob polu 5. uri zjutraj, ako hočejo — kar je vedno njihova dolžnost in se od njih tudi strogo zahteva — priti pravocasno v službo. Rodbinsko življenje justičnih paznikov je tako vsled mnogih ur, ki jih morajo prebiti v službi, skoraj uničeno; imelo bi se jim torej vsaj omogočiti, da bi se zvečer in zjutraj mogli nekoliko dalje pečati s svojimi otroci. To pa je mogoče le tedaj, ako se jim poskrbi, da bodo mogli stanovati blizu uradnega poslopa. Ker je pri justičnem poslopu v Ljubljani dovolj prostora, bi bilo torej s človekoljubnega stališča priporočati, da se za justične paznike sezida posebno stanovanjsko poslopje ter jim v najem oddajo stanovanja proti primerni mesečni odškodnosti. Na ta način bi se tudi vsota, ki bi se v to porabila, ne le na primeren način obrestovala, temveč v teku let tudi amortizovala. Glede na to stavimo podpisani predlog: »C. kr. pravosodna uprava sezidaj pri justičnem poslopu v Ljubljani posebno poslopje za stanovanja justičnih paznikov ter jim oddaja v tem poslopu stanovanja proti primerni mesečni odškodnosti v najem.«

4. Gledne zgradbe interurbane telefonske proge na Gorenjskem.

Za napravo telefonske proge na Gorenjskem potegujejo se že leta in leta interesi in gospodarska zastopstva. Potrebo je priznala tudi delzna vlada sama. C. kr. poštna uprava pa še do danes ni pristopila k izvršitvi dotičnega dela; temveč zavlačuje stvar z zahtevo, naj bi interesi prispevali 30% k stroškom te naprave. Ako se pomisli, da bi imela telefonska proga vezati manjše občine, katerih finančno stanje ni prav si-jajno, umevno bo, da te občine niso v stanu dovoljevati zahtevanih prispevkov. Ker je prav gotovo, da bo ta telefonska proga povzdignila trgovino, ter bo tako dobro služila tujškemu prometu, ni skoro vrojive, da se bo izplačala in da se zlasti ako se pomisli, da so se pristojbine za porabo telefona prav izdatno podražile, napravni stroški v kratkem amortizirajo. Glede na to predlagamo podpisani: »C. kr. vlada se pozivlja skrbeti za to, da se telefonska proga po Gorenjskem kar najhitreje izvrši, ne da bi se zahitevalo od interesentov in občin kakega prispevka k stroškom te naprave.«

5. V zadevi nadzorovanja vodovodov.

Na Kranjskem se je v poslednjih 15 letih napravilo jako veliko vodovod. Tudi je izdelanih mnogo načrtov za vodovode v posameznih krajinah dežele. Ti vodovodi imajo se izvršiti s pripomočki države v prihodnjih letih in so njih stroški proračunjeni na več milijonov kron. Dovršeni vodovodi se izročajo v nadaljnje oskrbovanje in vzdrževanje občinam, ali, kjer rabi vodovod več občin skupaj, odboru, sestavljenemu iz teh občin. Naravno je, da vodovod potrebuje stalnega tehničnega nadzornika in vsakovrstnih poprav, ako se hoče, da redno funkcione. Kjer tega nadzorstva ni, morajo vodovodne naprave od leta do leta bolj propadati in končno popolnoma nerabne postati. Umevno je, da mora imeti država, katera je naprave vseh vodovodov z izdatnimi prispevkami pospeševala, interesa na tem, da ti vodovodi ustrezajo svojemu namenu in da se zabrami njih propadanje. Zato bi bilo neobhodno potrebljivo, da se namesti pri c. kr. deželnih vlad na Kranjskem posebna tehnična moč, katere naloga naj bi bila, vse vodovode v deželi od časa do časa pregledovati ter onim, ki imajo dolžnost vzdrževati jih, potrebne poprave predpisovati. Podpisani predlogom torej: »Za nadzorovanje vodovodov in vodovodnih naprav v vojvodinah Kranjski namesti naj se pri c. kr. deželnih vlad kranjski poseben tehnični organ, ki naj se plačuje iz državnih sredstev in čigar naloga naj bo vse vodovodne naprave imeti pod stalnim nadzorstvom ter skrbeti za to, da se eventualno potrebne poprave izvršujejo pravočasno.«

6. Interpelacija do domobranskega ministra.

Dne 25. avgusta t. l. se je vrnila na dvorišču gostilničarja Alberta Mašera v Kobaridu veselica, ki so jo priredili ondotni dijaki v korist fondu za spomenik pesniku Pagliaruzziju. Dva dni pred tem je dospel v Kobarid 4. domobranski polk iz Celovca. II. kompanija tega polka je bila nastanjena v prostorih gostilničarja Alberta Mašera, v katere prostore se je prihajalo čez dvorišče. Videte te priprave stotnik te kompanije Oton Schreyer, se je začel spodletati nad njimi; zahteval je celo, da naj se odpravi oder in plesišče, češ, da je njegovo moštvo ovirano v kretjanju, in da bi se vsled veselice utegnilo motiti v spanju. Ko pri prirediteljih veselice ni nicesar opravil in so le-ti njegovo neopravičeno zahtevo narav-

nost odklonili, se je znosil omenjeni stotnik nad njimi s tem, da je svojemu moštvu prepovedal udeležiti se veselice, rekoč: »dass die windische Bagage dort eine dramatische Vorstellung hat.« To potrdijo lahko vojaki omenjene kompanije; potrdi pa tudi lahko kobariški župan Josip Rakovšček, h kateremu je stotnik Oton Schreyer poslal drugega stotnika z opravičevanjem, da se je prenagli in s prošnjo, naj starejšinstvo nicesar ne storil in težje zadevi in naj stvari ne spravlja v javnost. Glede na to, da to ni prvi slučaj nekvalifikovane žalitve slovenskega naroda iz častniških krogov, temveč, da imajo nekateri gospodje častniki navado znašati se nad moštvo slovenske narodnosti s tem, da ga žalijo v njegovih narodnih čutilih; glede dalje na to, da bi utegnilo tako ravnanje nasproti moštvu, katero je vedno zvesto stalo za svojo zastavo in na neštetih bojiščih dokazalo svojo hrabrost, imeti v resnih časih žalostne posledice; končno glede na to, da bi imela biti dolžnost gospodov častnikov naše armade odgovorno vplivati na svoje moštvo in ne ravno v nasprotнем smislu, vprašamo podpisani: »1. Ali je ta slučaj znan Njegovi ekselencii gospodu domobranskemu ministru? 2. Ce mu ni znan, ali se hoče nepristransko o njem poučiti? in 3. Ali hoče izdati strog ukaz, da se tako sramotni dogodki ne bodo več ponavljali?«

7. Interpelacija do domobranskega ministra.

Domobrinski polk št. 4 iz Celovca je bil letošnje leto več mesecov na italijanski meji; v Celovcu je ostal samo takozvan »Wachdetachment«. Od tega »detachementa« poročajo se glede obnašanja nekega častnika z moštvo naravnost neverjetne stvari. On je namreč svoje podrejene tituloval dosledno z »Rindvieh, Kerl, Schwein, Trottet, Hund«; samo človek mu ni bil nobeden. Slovence je vedno imenoval »Windische«, Italijane pa »Katzelmacher«. Dasi je vojaštvu prepovedano politikovati, vendar je ta častnik, katerega ime tukaj zamolčujemo, a je Vašej ekselenci počitka; e) odškodnino za čezurno, nočno in prazniško službovanje po 1 K 20 vin. za uro, in je pol ure računati kot celo uro; f) da morajo biti v disciplinarni komisiji svobodno izvoljeni stanovski tovarisi. 7. Vdovske pokojnine naj znašajo vsaj 600 K na leto, prispevki za vzgojo pa 120 K na leto. 8. Pri oddaji uradniških mest v razprodajalnih skladisih naj se jemlje ozir na delovodje, če so za to sposobni. 9. Za prevzem-

dobi ljudske zavednosti ne povzdužuje v moštvu patriotskih čutil, katera bi imela vso našo armoado preverati. Skrajno potrebno je torej, da se takemu ravnanju z moštvo in proti politikanju, kakršno je dandas v vojašnicah pri nekaterih častnikih žalibog na dnevnem redu, storil konec in podpisani vprašamo Vašo escelenco: »Ali je voljna izdati strogi ukaz, da se kaj takega ne bo več ponavljalo?«

8. Predlog zastran uredbe službenih razmer nadzorovalnega objekta tabačne režije.

Visoka zbornica izvoli skleniti: C. kr. vlada se pozivlja, urediti čimprej službene razmere nadzorovalnega objekta c. kr. tabačne režije, in sicer v naslednjem smislu: 1. Namesto obstoječe razdelitve, po katere se nadzorovalno osobje deli na pažniške kandidate in provizorične paznike, potem na definitivne paznike in na delovodje, naj ima nadzorovalno osobje c. kr. tabačne režije v prihodnje samo uradna naslova: delovodniški aspirant in delovodniški aspirant. 2. Službena doba delovodniških aspirantov naj znaša eno poskušno leto in štiri službena leta, na kar naj sledi imenovanje za delovodje. V poskusnem letu naj dobiva delovodniški aspirant po 20 K na teden, in štiri provizorična leta naj dobiva letne plače 1000 K in krajenvorazredno aktivitetno dokladno. 3. Plača delovodij je določiti po štirih službenoletnih razredih na 1200 K, 1400 K, 1600 K in 1800 K ter krajenvorazredno dokladno. Pomikanje in višji razred se zgodi vsakih pet let. 4. Delovodjem je priznati poduradniški čin. 5. Delovodje imajo pravico do štirih štiriletic po 100 K, ki se vstjevoj v pokojnino. 6. Za delovodniške aspirante in za delovodje naj se izda službena pragmatika, ki naj določa: a) službeno dobo na 35 let; b) dopust, ki mora znašati vsaj 8 dni pri službeni dobi do 10 let, vsaj 14 dni pri službeni dobi do 10 do 20 let in vsaj 21 dni pri službeni dobi nad 20 let; c) odpravo tajne kvalifikacije; d) uvedbo popolnega nedeljskega počitka; e) odškodnino za čezurno, nočno in prazniško službovanje po 1 K 20 vin. za uro, in je pol ure računati kot celo uro; f) da morajo biti v disciplinarni komisiji svobodno izvoljeni stanovski tovarisi. 7. Vdovske pokojnine naj znašajo vsaj 600 K na leto, prispevki za vzgojo pa 120 K na leto. 8. Pri oddaji uradniških mest naj se jemlje ozir na delovodje, če so za to sposobni. 9. Za prevzem-

LISTEK.

Čez trnje do sreče.

Povest.
(Dalje.)

XI.

Dan na dan je hodila Pavla dolgo pot od gradica do Medenove hiše. Vsakikrat se je pripravila, kako začne starega krošnjarja izpravljati zaštrani fotografije, a nikdar ni prišla do tega, ker je bil vedno kdo od Medenovih v sobi, ki ga ni mogla odstraniti, vprito drugih ljudi pa seveda da še omeniti ni hotela fotografije.

Pavla je sedaj še z večjo pozornostjo skrbela za krošnjarja, da se je okrepel. Tudi je skrivaj pisala v Ljubljano, da bi vzeli krošnjarja v hiralnico, ker ji je zdravnik rekel, da mož ne bo več za delo, in ponudila se, da bo sama plačevala nekaj za njegovo preskrbljenje, kajti da ne sme ostati bližini njene mače, to se ji je zdelo neizogibno potrebo.

Končno se je vendar primerilo, da je prišla k Medenovim, ko je bila dekla sama doma. To je Pavla iz lažka odpravila iz sobe, da je mogla nemoteno govoriti s krošnjarjem.

Stari mož je sedel na postelji in si kralil čas s čitanjem knjige, ki mu je bila prinesla. S hvaležnim pogle-

dom je pozdravil Pavlo, ko je stopila k njegovemu ležišču in mu segla v roke. V tem pogledu je bilo toliko brezmejne udanosti in hvaležnosti, da je več povedal, kakor bi bilo mogoče izraziti z besedami.

»Kakor vidim, ste se res popravili,« je izpregovorila Pavla. »Postali ste polnih lie in dobili ste zdravo barvo.«

»Vaše delo, plemenita gospodična, samo Vaša zasluga,« je rekel krošnjar, in skrival svoje stvari, sem. Vam prinesla listnico, ki ste mi jo dali spraviti,« je začela Pavla svoj že davno sklenjeniговор. Vzela je listnico iz žepa in jo odprla. »Poglejte in prepišite se, da sem Vam vse nazaj prinesla, kar ste mi izročili.«

»Gospodična — jaz pa naj bi pregleoval —«

»Da, da, le preglejte,« ga je smehljaje siliha Pavla »in če ste mi res tako hvaležni, kakor vedno pripravljate, in če me imate res tako radi, kakor mi vsak dan prisegate, potem dovolite, da si vzamem nekaj za spomin na Vas.«

»Za spomin name — kaj naj bi vam dal,« je otožno vzdihnil krošnjar. »Kar je moje, to ni vredno, da se tega dotakne Vaša roka. Svoje življenje bi dal za vas, gospodična, z rastlostjo bi je dal, pravo blaženstvo bi

bilo zame, če bi smel za Vas umreti. A kaj naj bi Vam dal za spomin, tega res ne vem.«

»Pustite, da si sama izberem,« je zavidezno šaljivostjo vzkliknila Pavla. »Izbrala si bom nekaj takega, kar Vam je ljubo. Račune Vam pustim, tudi dokumente, tudi krošnjo in skatljice s sladkorjem — —«

Pavla se je postavila sredi sobe in se ozirala kakor bi premisljevala in iskala, kaj naj znašati.

»To fotografijo mi dajte v spomin,« je rekla z odločnim glasom: »Ničesar drugega nočem. Ta slika me bo vedno spominjala na vas...«

Pavla ni mogla dalje govoriti. Stari mož je bil prebledel in je padel v postelji vznak. A če trenotek se je že zvrzaval. Z obema rokama je segel po fotografiji, ki jo je držala Pavla na prsih tako trdo, kakor bi

nje tabaka naj se namesto finančne straže uporablajo delovodje.

Pismo s Hruškega.

Upanje na sporazumljene splavalo po vodi.
— Nadaljna borba.
Zagreb, 31. oktobra.

Kakor sem vam dokazoval v zadnjih dopisih — situacija za hrvaska delegacijo pri otvoritvi peštanskega parlamenta ni bila prav nič v ugodni luči. Ko je bila železniška pragmatika vzakonjena ter so delegatje prišli iz parlamenta, je bilo upanje, da nastanejo na jesen za ogrsko vlado razne težavne komplikacije od strani Avstrije, narodnosti in socialistov. Toda Madžari t. j. vladajoča kasta je še vedno znala prebroditi vse te težave ter nadaljuje svojo umetno vladanje. Vsled nagodb z Avstrijo je Hrvaska zopet prodana, ravno tako tudi vse notranje reforme Ogrske, s katerimi se je hotelo potisniti madžarski šovinizem, na milost in nemilost aristokrati in klerikalni kliki.

A ta klika je, ker zna brutalno in brezobjirno do skrajnosti izrabljati državno oblast v svojih rokah, močna in preveč močna, da bi jo morala premagala sama hrvaska delegacija, pa bodisi tesno spojena z nemadžarskimi narodnostmi.

Mnogo se v časopisu pretresa vprašanje zvezne nemadžarskih narodnosti na Ogrskem s Hrvati, in mnogi mislijo, da bi madžarski nadvladi odzvonilo s tistim časom, ko bi se izvršila taka zveza. Kaj takega more trditi le tisti, ki ne pozna razmer na Ogrskem. Hrvati in narodnosti ni treba še sklepati nekako sporazumljene, temuč da le enako delujejo, enako odbijajo Madžare. A vendar se ne more govoriti o kakšni formalni koaliciji, vsled katere bi ta dva kluba vse skupno izvrševala. Kadar so delali Hrvati znano obstrukcijo ter je kateri nemadžarski poslanec vstal ter makar le mimogrede odobril postopanje Hrvatov v njihovi borbi, nastala je takoj na strani Madžarov nepopisna graja. To jih je najhujše razdraževalo. S tem so se narodnosti poslane izpostavili najhujšemu maščevanju Madžarov, in brez nade na pomoč od Hrvatov. Mi smo namreč državopravno ločeni, oni imajo svojo avtonomijo, a mi brez oškodovanja zase ne moremo direktno vplivati na ogrske razmere. Mogli smo pač tedaj in moremo še danes skleniti kompromis z ogrsko vlado, potem pa bemo znova Hrvatsko uživali državljanske svobodštine, dočim nemadžarske narodnosti ostanejo še nadalje v madžarskem žrelu izpostavljeni preganjaju, dokler bi se naša delegacija iz ne samo razumljive oportunitete, temuč tudi na temelju zakona (nagodbene) ne bi mogla zavzeti za nje ter jim povrniti milo za draga.

Zato moremo nemadžarskih narodnosti in naša delegacija iti naprej le vzporedno, provzročati moremo vsaka od svoje strani udarce današnji madžarski vlad, toda o kaki skupni taktični akciji ne more biti govora zategadelj ne, ker bi niti trdno spojeni ne mogli tako kmalu zdrobiti vlado.

Ker je tedaj bila situacija za borbo naše delegacije znatno poslabšana, nastalo je težavno vprašanje, kako pot naj krene, kako najuspešnejšo borbo naj vodi v Pešti.

Naš položaj otežuje še tudi nötranja nesložnost delegacije, kar se pri presojevanju položaja ne sme zamolčati. V naši delegaciji so še vedno močni elementi hrvaska stranke prava, ki se z vsem srečem niso od-

znaneev, ki nam bodo radi pomagali iskati vašo hčer. Kaj si nič ne želite, najti svojo hčer?«

»O, da,« je dejal krošnjar iskreno. »To je edina želja, ki jo se imam. Samo enkrat bi jo še rad videl, samo enkrat, potem bi lahko mirno umrl.«

»Zdaj pa zahtevam, da mi vse poveste,« je odločno rekla Pavla. »Če sem vam že rešila življenje, hočem tudi, da najdete še svojo hčer. Torej — govorite. Kaj je z Elviro?«

Krošnjar je planil pokonci in ves zbegani zakričal:

»Elvira — gospodična — od kod veste to ime. Vi nekaj veste o moji hčeri. O, govorite! Prosim vas, gospodična govorite.«

Pavla je čutila, da se je v prenaglijenosti izdala in da ne more tegi preklicati.

»Zdi se mi, da nekaj vem,« je končno rekla, »a ē mi vi ničesar nečete zaupati, vam tudi jaz ničesar ne povem.«

Trdo, skoro neusmiljeno so se glasila te besede.

»Gospodična, blaga, plemenita gospodična...«

»Ali mi hočete povedati kar sem vas vprašala? Če ne je bolje, da kar grem.«

Pavla je ostala in segla po klobuku. Tedaj pa je starec s sklenjenima rokama prosil:

»Gospodična — prosim vas — ostanite, vse vam povem, vse.«

(Dalje prihodnje)

ločili za aktivno pozitivno politiko. V teh elementih še vedno dremeljejo stare pravaške tradicije pasivite napram Pešti, in vedno so pripravljeni, da se izrečejo za geslo: Pojdimo domov! Odcepimo se od Ogrske! Kakor da bi se s samo proklamacijo te devize že tudi zares — odcepili od Ogrske!

Naša delegacija bi morala biti celotna skupina, ki bi zavestno stojela na zakonitem temelju si v prvi vrsti prizadevala, da obrani, utrdi z zakonom zajamčeno avtonomijo, da okrepi — seveda v neprestanem potovanju z Madžari — našo gospodarsko moč, a potem se pošteno preide na razširjenje političnih pravic. Ta misel res tudi prevladuje v delegaciji z močjo svojih razlogov, toda ako bi se vsi zavedeni končno tudi odločili za takšno taktiko, ne pa da jo poskušajo le kot nekak eksperiment, nato pa zoper zapadejo v drugo taktiko, ne bilo bi toliko razočaranja, depresije, ako se pokaže majhen oblaček, ako se ne more takoj vsega dosegči. Kakor stoji stvari sedaj, mora naša politika obstajati v tem, da s pravo taktiko silimo Madžare, da pomalem popuščajo sedaj tu, sedaj tam, da jim kos za kosom jemljam, kar je našega vsaj po besedilu zakona!

Ko je delegacija sedaj prišla v Pešto, poskušala je novi teren z interpelacijami. Za kulisami še med posamimi poslanci z ene in druge strani se je poskušalo, da se najde formula, da se morda pride do kompromisa.

* * *

Kakor poročajo iz Budapešte, je ministrski predsednik Wekerle še v tork pred sejo misil, da pride do kompromisa s hrvasko delegacijo. Pripravil se je namreč premeteno na vsako eventualnost, zato zahteva proračunski provizorij za 4 mesece, ker se boji, da se bo razprava o nagodbi umaknila, in ostati bi znal brez proračuna. Za proračunsko razpravo je odredil samo dva dneva. Ali obenem pride v parlament ter sliši govoriti Supila madžarsko, ki napoveduje boj vlad, ker je pohodila paket z našo koalicijo, da ne bo posegala v državno-pravna vprašanja ter ne predloži železniške pragmatike, a potem nam je poslala Rakodezayja.

Kakor je bil poprej delegat Supilo najzaupnejša oseba pri madžarskih ministrih ter je reševal vse diplomatske spore, sklepal zveze med ogrsko vladino in Hrvati, tako je sedaj najbolj sovražena prikazen pri Madžarjih. Madžari namreč misljijo, da jih je Supilo z reško resolucijo prevaril, ker so Madžari smatrali, da je naša koalicija madžarofilska ter da bo ustrezala njihovim madžarizatorskim namenom še bolj kakor bivši madžaroni. V tem so se res Madžari grdo zmotili. Zato so že večkrat očitali, da Supila za vedno izključujejo iz vskršnih dogovorov za bodočnost.

Tako je mogoče, da je Wekerla razdražil najbolj baš pojav Supila, zato se je takoj za njim vzdignil ter z ozfiznom starego državnika zavil vse dejstva in z drznostjo pravega Madžarja zavrnil vse argumente o našem pravu. Ne ogrska vladina, temuč uprava hrvaska-srbske koalicije se je izneverila svoji dani besedi, odkrila je nevarne tendenze, je dokazoval Wekerle. Zopet te tendenze! Wekerle je očital naši koaliciji, da je ustvarila na Hrvaskem »hrvaska - srbski narod«, dočim je po zakonu priznan le eden hrvaski politični narod. S tem je hotel vreči vado proti našim frankovcem, razpihliti neslogo med Hrvati in Srbi, kar bi Madžarom tako zelo ugajal. A ta izmisljena o hravško-srbskem narodu odkriva baje tendence koalicije preko meje. — Tedaj vleizdaja, koketiranje s kraljevino Srbijo, jugoslovanstvo. No Wekerle se varja, to pri nas ne užiga več, za to se pri nas nihče več ne grabi. Končno je Wekerle razkrival svojo ljubezen napram madžaronom, tem edinim »prijateljem Ogrske«, ter je hotel tako pokazati obenem svojo zadovoljnost, da jih je ogrska vladina lansko leto tako lahko zapustila, a na drugi strani jih je hotel osokoliti, da se že vendar enkrat zberlo okoli Rakodezayja ter ustanovalo tako dolgo zažljeno.«

Delna ministrska kriza.

Dunaj, 3. novembra. Sedaj je gotovo, da stopita dr. F o ř t in grof A u e r s p e r g iz ministrstva, dočim dr. P a c á k ostane na svojem mestu. Poljedelsko ministrstvo prevzame vodja čeških agrarcev posl. P r a š e k, dočim prevzame trgovinsko ministrstvo do končne preosnove ministrstva ministrski predsednik baron B e c k. Grof Auersperg postane baje namestnik na Nižje Avstrijskem, ker bo dosedanji namestnik Kielmansegg imenovan za gubernatora zemljiske kreditne banke. Dr. F o ř t postane baje predsednik dunavske parobrodne družbe. Tozadevno cesarjevo lastnorodno pismo izide prihodnji četrtek.

P r a g a , 3. novembra. Dočim razpravlja češki izvrševalni odbori v Pragi in Brnu o nagodbi, parlamentarnem položaju in ministrski krizi, posvetuje se ministrski predsednik zastopniki nemških strank in poljskega kluba o istih vprašanjih, posebno o tem, ali se naj preosnova ministrstva že sedaj izvrši na širši podlagi. Posebno dolgo je konferial včeraj ministrski predsednik z B i l i n s k i m, ki ga je smatrati za bodočega finančnega ali pa železniškega ministra. Ali se delna ministrska kriza reši prihodnje dni, je odvisno od čeških agrarcev.

»Hlas Naroda« poroča, da si ministrski predsednik prizadeva, pregovoriti dr. F o ř t in dr. P a c á k, naj bi ostala v ministrstvu do novega leta. S tem se strinja tudi cesar, ki do takrat ne želi sprememb v ministrstvu.

Glasilo poslanca K l o f a č a »Češke slovo« poziva načelnike vseh čeških strank v državnem zboru, naj sklicejo vse češke poslance k skupni seji na Dunaj za prihodnji tork, da se določi končno razmerje Čehov načrnu vladni, oziroma nagodbi.

Hrvati in Madžari.

B u d i m p e š t a , 3. novembra. Proračunska debata se vleče brezkončno. Sedaj se je med kontra-governike vpisal tudi posl. L e n g y e l. Ogrska vladna razglasila v lastno tolažbo, da hrvaški poslanci nimajo namena obstruirati nagodbe. Govorilo bo še predstavnik Madžarskih poslancev. Prvi med njimi bo govoril bivši sekcijski načelnik R o j e c. — Obenem se razglaša, da namerava vladna spremembi poslovnik ter se ne bo plašila nobenega sredstva, da onemogoči obstrukcijo hrvaških poslancev.

»Az Ujság« poroča, da se sklicejo hrvaški sabor v mesecu decembra. Političnim krogom se veste ne zdijo verjetna, dokler se banu Rakodezayu ne posreči sestaviti večine.

Z a g r e b , 3. novembra. Starčevičanci imajo prihodnji četrtek velik shod. Na dnevnem redu je tudi naša posluga v splošna volilna pravica.

Hrvaski delegatje v peštanskem parlamentu so izvolili poseben odsek, ki naj skrbi za trajni stik z jugoslovenskimi poslanci dunajskega parlamenta. V ta odsek so bili izvoljeni poslanci: dr. Tuškan, dr. Šurman, Pribičević in Zagorač.

Trgovinska pogajanja

Srbijo.

D u n a j , 3. novembra. Pogajanja se vlečejo zelo počasi. Dasi se je prvo branje že izvršilo, vendar se še niso podrobno razgovarjali o tarifnih pozicijah. Srbski delegatje so vzel molče na znanje, da je uvoz žive živine iz Srbije v Avstro-Ogrsko izključen. Pod katerimi pogoji se bo smela uvažati zaklana živina, o tem se še nista razpravljalo.

Vstaši v Macedoniji.

S o f i j a , 3. novembra. V vila-jetu Skopje je bilo zadnje dni umorjenih 13 Bolgarov. Baje so umore izvršili srbski vstaši. Nedavno je prišel v Skopje načelnik srbskega generalnega štaba ter hotel potovati v Pristino, toda turške oblasti so mu potovanje prepovedale, ker ga imajo na sumu, da je v zvezi z vstaši.

Izšel je sultanova ukaz, da se ustavovi v Solumu šola za policajce. Za začetek je sprejetih 75 frekvantov. Skrajni čas je že bil, da se izvede tudi ta del reformne akcije, ker so dosedanji policajci popolnoma nesposobni, deloma skrajno sumljivi elementi, ki so navadno v zvezi s hudodelci. Policajci šolo bo vodil Belgijec Bureanbey.

Na konferenci inozemskega orozniških častnikov se je sklenilo, da se preganjanje vstašev poveri le orozniškom, ker so turški vojaki za ta posel premažo izobrazeni. Seveda se mora skroviti oroznikov znatno zvišati. Administrativno vodstvo oroznikov prepusti Hilmi paša poveleniku De Georgis paši. Prebivalstvo se razvije v to, kar smo že čitali v škofovem listu. In to mu je pokvarilo efekt. Ljudje so se razšli razočarani. Pričakovali so, da jim pove Šusteršič kaj novega, a podajal jim je samo pogrešno zelje. Zato so se tudi razšli, ne da bi bili »govorniki z Dunaja« izkazali svoje priznanje za njegov nastop. Lucu so nekoč na šentpeterškem predmetju venčali, brata Martina oslu so na Dunaju priredili očajice, v Ljubljani pa so sicer tako hvaljeni klerikale brata Bonaventure — govornika pustili oditi, ne da bi ga dvignili na ramena in nosili po dvorani, kakor bi bil smel pričakovati. Brčas ni bila režija v pravih rokah.

Volitve v rusko dumu.

P e t r o g r a d , 3. novembra. Dočim zvezče so bili znani sledči volilni rezultati: Izvoljenih je bilo 395 poslancev, med temi 189 desničarjev in monarhistov, 113 otočarjev in 200 socialistov.

zmernih, 4 člani mirne obnovitve, 33 kadetov, 14 poljskih narodnjakov, 6 mohamedanov, 10 socialnih demokratov, 24 desničarjev in 2 divjaka. 47 poslancev se še voli.

Francoska politika.

P a r i z , 3. novembra. Vlada je pripravljena pritrdiri predlog carinskega odseka, naj bi se pred revizijo celotnega carinskega tarifa iz leta 1892. ne pričela nikaka trgovinska pogajanja z inozemstvom.

Narodni odbor socialistične stranke je povodom najnovije razkola v stranki imel velik shod, ki je soglasno sklenil, da se izreče poslancem, ki so se udeležili sprejem socialistom iz neverjenega ministra Brianda, javno nezaupanje.

Punti v nizozemskih kolonijah.

L o n d o n , 3. novembra. Na otoku Floresu so domačini napadli 19 mož močno nizozemsko patruljo ter vse pobili. Nadalje so puntarji napadli vas Endeh ter pomorili osem žensk in več otrok. Punt se čimdalje bolj širi.

Dnevne vesti.

v Ljubljani, 4. novembra.

— Občinski svet I j u b l j a n s k i ima v tork, dne 5. t. m. ob 5. popoldne sejo. Na dnevnem redu javne seje so: Naznani predsedstva in poročila glede ustanovitve, odnosno obnovitve obrtnega odseka občinskega sveta; o županovem dopisu v zadevi premembe nekaterih sklepov glede pogojev doneskih mestne občine k preizdaji južnega kolodvora; o dopisih mestne magistrature glede prodaje mestne zemljišča pare, št. 107 Kapiteljsko predmestje in parc. št. 450/2 v Spodnji Šiški; glede prodaje nekaterih mestne občine ob Tržaški cesti in glede ponudbe za prodajo zemljišča v kat. občini Št. Petersko predmestje št. 297; o prošnji najemnika mestne kopeli v Koleziji za odpis najemščine in podaljšanje zakupne dobe; o uspehu 42. žrebanja srečk mestnega loterijskega posojila; o nadaljnji škontraci mestne blagajne; o priziv Ferdinandu Staudacherju glede trotoarja ob novo zgrajeni vili v Nunskih ulicah; o prošnji vnanje šole pri Uršulinkah za brezplačni električni tok in za novo vognico hodnika pred šolskimi sobami; o porabi izredne dotacije za nakup zgodovinskih zemljevidov na mestni slovenski dekliški osemrazrednici; o oddaji cesar Franc Jožefove ustanove za realce; o dopisu mestne magistrature glede utesnitve preku-povanja na trgu in o prošnji prodajalcev sadja v tej zadevi; o prošnji zadruge gostilničarske zadruge prot

Iz gledališke pisarne. Repertoire za tekoči teden je sledenje: jutri, v torek, (par) se uprizori četrtič Audranova opereta »Punčak«, v četrtek (nepar) se poje Massenovova velika opera »Manon«, v soboto (par) se ponovi Grillparzerjeva žaloigra »Prababe«. V nedeljo, 10. t. m. se uprizori v Celju burka »Dva srečana dneva«.

Slovensko gledališče. Snoči snuo videli premjero Grillparzerjeve »Prababe« v Vlad. Levstikovem prevodu. Stara je ta »Prababica«. Leta 1817. so jo dali prvikrat na dunajskemu dvornemu gledališču in domesla je jedva 26letnemu pesniku prve lavorike njega dramatske umetnosti. Mladi Grillparzer je bil takrat še popolnoma pod vplivom romantične struje, živel je še v dobi, ko so »usodne drame« bile moderne, in podal je dunajskemu občinstvu vzor take tesnobine poezije. Žaloigra je bila dosegla izreden uspeh in se je ohranila v repertoarju vseh večjih in manjših gledališč. Poznejše drame Grillparzerjeve imajo sicer večjo umetniško vrednost, posebno tiste, ki jim je vzepta snov iz klasične domače zgodovine, a vendar je ostala »Prababica« najpopularnejša drama avstrijskega Schillerja. In tako smo jo po preteku 90 let dobili tudi na slovensko pozornico. Čudno, da so jo prejšnja gledališča vodstva toliko časa odlasala. Saj malokasnina snov tako zelo ugaja našemu širšemu občinstvu, kakor romantička, naj si bo staro ali novoromantička. Neodprtina usoda, ki ravna dejanje in nehanje junakov, dasi ji kljubujejo, davni greh staršev, ki se mora maščevati na potomeci, zlokobno orozje, staro bodalec na steni, tajnostna napetost skozi vso igro in vrhu tega težki resnobni trohej v dikciji, to vse vzbuja v gledalcu tisto ubranost, da čuti z junaki in se bojni zanje. A pesnik je dodal še več, da dejanje ne ostane samo grozna povest: resne, težke misli izraža v vznesenem pesniškem jeziku, in tudi slovenski prevod je olhranil pesniški značaj izvirnika. Bil je to večer na umetniški višini. Z veseljem čestitamo vodstvu na lepem uspehu, radi priznavamo skrbno režijo, predvsem pa izrekamo zaslzeno priznanje igralcem, ki so znova dokazali, da znajo v resnem stremljenju za dovršenostju nuditi našemu občinstvu res umetniški užitek. G. N u ē i je imel svoj veliki večer. Vemo, da ima izbornne igralske zmožnosti, vendar nam je v svojem Jaromiru podal veliko več kakor smo pričakovali. Skozi vseh pet dejanj protagonist, v najrazburljivejših priporih od prvega, ko pribreži kot spehena na zver v zavetje k Borotinskemu, ko najde tam svojo nevesto, ko ga zasledi ces. vojaki, ko se mora Berti razkriti kot ropar, ko izve, da stari Boleslav ni njegov oče, pač pa da je svojega pravega očeta Borotinskega smrtno ranil, do zadnje scene v grobni, ko se ob krsti Berte mrtve zgredi, — vseskoz je svojo težavno, tudi fizično naporno vlogo izvrstno igral, ne živel je v njej. To ravno ga je včasih zavedlo, da je v strastni razburjenosti prestolil meje glasovne umerjenosti. Ne manj izborna družica mu je bila gospa B o r s t n i k o v a kot Berta. Vso vrsto afektov, ki vznemirjajo mlado žensko srce, od viška sreče do globin nesreče, je izražala s finim pojmovanjem naturalističke igre. Ob mrtvaškem odu svojega očeta je bila prava umetnica v mimik. Stari Borotinski, g. D r a g o t i n o v i ē , je bil mož na svojem mestu: zavedal se je kot grof svojega aristokratskega značaja v gorovici in kretnjah, nikjer ni pretiraval, dasi je slustil, kaka usoda visi nad njegovim rodom. In prababica? Ce jo omenimo poslednjeno, ni zadnja. Ni lahka stvar igrati vlogo, ki je motiv vse grozne povesti. Čim tajnostnejši, čim bolj molčeči so njeni nastopi, tembolj mora znati vladati vsako kretnjo, vsak pogled, vsak korak. Gospa D a n i l o v a je igrala dostojo umerjeno, tudi njena maska je odgovarjala podobnosti z Berto. O drugih sodelujočih izpovojoromo, ko bomo poročali o reprizi. Vobče so gg. D a n i l o , B u k š e k in T o p l a k ugajali, zadnjemu le priporočamo, da pazi na jasno izrezko, saj mu slovenščina dokaj gladko teče. — Hiša je bila razprodana in vladala je v njej tista razpoložnost, ki dviga človeka nad topo vsakdanjost.

»Svoboda«, glasilo narodno-naprednega dijajstva, ki izhaja sedaj v Ljubljani, ni pogodu klerikalcem, zato so uprizorili ljuto gonjo proti temu listu z namenom, da bi ga na ta ali oni način uničili. Zavedajo se prav dobro, da bo klerikalizmu med dijajstvom prav kmalu odklenkal, ako se med njim razširijo napredni dijajski listi. Na vseh zavodih so agitatorji, ponajveč razni klerikalni profesorji na delu, da bi preprečili, da bi dijaki ne dobili v roke »Svobode«, dočim delajo z vsemi sredstvi na to, da bi med dijaki čim najbolj razširili glasilo klerikalnega dijajstva »Zoro«. Cele kupe »Zore« se vsak mesec brezplačno razdeli med dijake, da bi se jih s tem pridobil za klerikal-

zem. In res jih je mnogo, ki se s čitajem tega lista dano omamiti, da se prilagode klerikalnemu mišljenju. Ako si hočemo med dijajstvom ohrani ti krepko napredno strujo, nam je treba poseči po istem sredstvu. To pa je mogoče samo, ako narodno-napredno občinstvo izdatno z gmotnimi sredstvi podpira »Svobodo«. Zato pozivamo vse na prednja kake, ki jim strankarska stvar ni deveta briga, vse na prednje čitalnice, bračna in druga društva, naj se naroča na »Svobodo« in jo podpirajo s svojimi prispevkvi. Naročino in vse eventualne prispevke je pošljili na uredništvo »Svobode« v Ljubljani, Knaflove ulice št. 5.

Društvo e. kr. davčnih uradnikov direktno davčne službe na Kranjskem je imelo včeraj dopoldne v saltonu hotela »Ilirija« svoj ustanovni občni zbor, ki ga je otvoril predsednik pravljjalnega odbora davčni upravitelj g. O b l a k . Pozdravljen je vse navzoče, predstavljen oblastvenega zastopnika mag. pristava g. Gutnitska ter dejal, da so se davčni uradniki direktno davčne službe na Kranjskem sklenili združiti v društvo, ki ima namen pospeševanje gospodarskih strokovnih in službenih zadev e. k. r. d a v ĉ n i h u r a d n i k o v d i r e k t n e d a v ĉ n e s l u ž b e . Položaj teh davčnih uradnikov je posebno zadnji čas, ker po sedanjem službeni razdelitvi ne morejo postati ne le nikoli samostojni uradni voditelji, ampak tudi pi, ki nihj kolega njih predstojnik, temveč so brezpravno podrejeni najmlajšemu konceptnemu praktikantu ter jih označujejo kot same »pomočne funkcionarje«. Razen tega jih premeščajo nazaj k davčnjem, kadar se gotovim gospodom zdi potrebno. (Ogorčenje). Nato se je vršila volitev odbora, ki se je takoj sledče konstituiral: predsednik davčnega upravitelj g. Josip Oblak, tajnik davčnega asistent g. Rajko Meljnik, blagajnik davčni oficijal g. Vinko Nedeljkovic, odbornika pa sta davčni asistent g. Ivan Hočevard in davčni oficijal g. Ivan Laver. Preglednika računov sta gg. Damjan in Ozimic. Za tekoče leto se je določila udinka z 2 kronama, za prihodnje pa 6 K. Neadjutirani davčni praktikantje se sprejmejo zastonj v društvo, adjutirani pa plačajo do 300 goldinarjev letno po 1 K. Pri slučajnostih se je sklenilo, da postane društvo član centralnega društva v Lincu in potom tega član osrednje zvezne društva avstrijskih državnih uradnikov na Dunaju. Soglasno je bila nato sprejeta peticija na finančno ministarstvo za ureditev službenih razmer davčnih uradnikov direktno davčne službe: Personalne razmere davčnih uradnikov direktno davčne službe oziroma merodajnih finančnih oblasti se urede, da se ali 1. osnuje za nje lastna enotna uradniška skupina (konkretni status) ali 2. da se uvrste davčni uradniki direktno davčne službe v njih službenem poslom bliže stopeči vrsto finančnih računskih uradnikov. (Ad 1. Na novo osnovana uradniška skupina bi obsegala štiri najnižje činovne razrede in bi se uvrstila ena desetina uradnikov v VIII. in po tri desetine v IX., X. in XI. čin. razred. Praktikantje, ki bi dokazali, da so dovršili srednjo šolo z maturo, bi se mogli sprejeti le do petine vsega uradniškega statusa. Vojaški certifikatist naj bi ne imeli nobene pravice do uradniških mest. Ad 2. Ako se uvrste davčni uradniki direktno davčne službe v vrsto finančnih računskih uradnikov, bi se moralno pri teh seveda temu primerno povzeti število osobja v smislu prejete označenega tretjinskega razmerja.) Vsak praktikant bi moral prebiti tekom enega leta kot strokovno skušnjo ali skušnjo iz državne računske vede ali pa izpit, ki bo obsegal tisto vitarino kot svoječasni davčnonadzorniški izpit. — Službeni mesta naj bi se tako uredila, da bi se za vodje samostojnih davčnih referatov določili taki konceptni uradniki, ki stoje najmanj v istem činovnem razredu z najstarejšim ne juridično izobraženim uradnikom uradniške skupine, ki se ima na novo ustanoviti oziroma računske stroke dotičnega davčnega referata ali dotičnega oddelka. — Uradne ure naj se urede tako kot pri konceptnih uradnikih dotičnega urada. Govorilo se je končno zaradi upokojitve dosluženih davčnih uradnikov, glede česar se združi društvo z društvom ostalih davčnih uradnikov. Zoper nameravano namestitev davčnega upravitelja K l o p t s c h i t s c h a , ki je nekod na Stajerskem, za davčnega revizorja na Kranjskem se je najodločnejše protestiralo in sklenilo storiti vse korake, da se ta namestitev prepreči. (O tej stvari bomo še govorili!) Ko se je izrekla končno se zahvala gg. predsedniku in tajniku za njuno dosedjanje požrtvovost, je g. O b l a k zaključil zborovanje. Službeni jezik v društvu je v prvi vrsti slovenski in se korespondira samo s predpostavljenimi oblastvi nemški.

C. kr. davkarija v Celju. Piše se nam: Po odredbi z dne 1. avgusta t. l. imajo vse davkarije, odnosno dosevanje glavnih davkarije, imeti dvojezični napis: »C. kr. davkariski in depozitni urad«. — Kolikor nam je znano, nabavile so si ta napis že vse davkarije, celo ona v Mariboru; le e. kr. »glavnega« davkarija v Celju ima še danes vedno samonemški pečatz napisom: »K. H a u p t s t e u e r a m C i l l i c . — Sedanji vodja davkarškemu uradu v Celju, g. Hasenbühel, se je kazal doslej še vedno kot objektiven uradnik, zato tudi upamo, da se bude davkariji v Celju pravočasno oskrbel napis, oziroma pečat, kakršen mu po postavi gre!

Društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov »Sava« na Dunaju, naznanja, da se je odbor za tekoči zimski tečaj sestavil sledče: Predsednik: iur. Mate Suhač; podpredsednik: phil. Evgen Vavken; tajnik: iur. Vit. Feod. Jelene; blagajnik: iur. Dragotin Vrečko; knjižnica: iur. Cyril Pavlin; arhivar: tech. Fran Debevec; gospodar: iur. Fran Steinbauer; namestnika: vet. Anton Sok in iur. Viktor Durini; pregledniki: phil. Rado Pavlič, phil. Franc Stopar in phil. Ivan Knaflčič. V legitimacijski odsek so se izvolili: phil. Evgen Vavken kot načelnik ter iur. Ludovik Muha in vet. Aladar Večaj.

Slovensko akademično društvo Adria v Pragi si je na I. rednem občnem zboru dne 26. vinotoka za zimski tečaj izvolilo sledče odbor: Predsednik: tov. stud. iur. Fran Semrov, podpredsednik: tov. stud. iur. Lev Brunčič, tajnik: tov. stud. phil. Fran Slibar, blagajnik: sov. stud. iur. Mirko Minatti, knjižnica: tov. stud. techn. Janko Mačkovšek, časnikar: tov. stud. iur. Janko Prijatelj, gospodar: tov. stud. iur. Anton Dobnik; namestnik: tov. stud. iur. Mirko Dežela v pregledniku: tov. cand. iur. Franjo Lipold in tov. cand. iur. Ivan Kavčič.

Šopek jagod, nerazvjetelih, cvetočih, zelenih in zrelih, natrgranih na 983 m visokem hribu pod Triglavom, nam je poslal prijazen gospod iz Koprivnika. Hrib je mestoma tako bel ob cvetočih jagod kakor spomladi. Kaj takega v sedanjem času in tako visoko je v resnicu nekaj redkega in izrednega, ljubeznivemu posiljalcu pa srčna hvala za krasen šopek.

Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 v je dobil Ivan Župan v Kranju, ker je rešil smrti Antona Kozla ravno tam.

Grozen prizor se je primeril 1. t. m. zvečer na brzovlaku, ki odhaja ob pol 6. iz Ljubljane proti Trstu. Na Rakeku je namreč vstopil v brzovlak nekoliko pijač kmet in pričel, kakor je že kmetska navada, kako volitev odbora, ki se je takoj sledče konstituiral: predsednik davčnega upravitelj g. Josip Oblak, tajnik davčnega asistent g. Rajko Meljnik, blagajnik davčni oficijal g. Vinko Nedeljkovic, odbornika pa sta davčni asistent g. Ivan Hočevard in davčni oficijal g. Ivan Laver. Preglednika računov sta gg. Damjan in Ozimic. Za tekoče leto se je določila udinka z 2 kronama, za prihodnje pa 6 K. Neadjutirani davčni praktikantje se sprejmejo zastonj v društvo, adjutirani pa plačajo do 300 goldinarjev letno po 1 K. Pri slučajnostih se je sklenilo, da postane društvo član centralnega društva v Lincu in potom tega član osrednje zvezne društva avstrijskih državnih uradnikov na Dunaju. Soglasno je bila nato sprejeta peticija na finančno ministarstvo za ureditev službenih razmer davčnih uradnikov direktno davčne službe: Personalne razmere davčnih uradnikov direktno davčne službe oziroma merodajnih finančnih oblasti se urede, da se ali 1. osnuje za nje lastna enotna uradniška skupina (konkretni status) ali 2. da se uvrste davčni uradniki direktno davčne službe v njih službenem poslom bliže stopeči vrsto finančnih računskih uradnikov. (Ad 1. Na novo osnovana uradniška skupina bi obsegala štiri najnižje činovne razrede in bi se uvrstila ena desetina uradnikov v VIII. in po tri desetine v IX., X. in XI. čin. razred. Praktikantje, ki bi dokazali, da so dovršili srednjo šolo z maturo, bi se mogli sprejeti le do petine vsega uradniškega statusa. Vojaški certifikatist naj bi ne imeli nobene pravice do uradniških mest. Ad 2. Ako se uvrste davčni uradniki direktno davčne službe v vrsto finančnih računskih uradnikov, bi se moralno pri teh seveda temu primerno povzeti število osobja v smislu prejete označenega tretjinskega razmerja.) Vsak praktikant bi moral prebiti tekom enega leta kot strokovno skušnjo ali skušnjo iz državne računske vede ali pa izpit, ki bo obsegal tisto vitarino kot svoječasni davčnonadzorniški izpit. — Službeni mesta naj bi se tako uredila, da bi se za vodje samostojnih davčnih referatov določili taki konceptni uradniki, ki stoje najmanj v istem činovnem razredu z najstarejšim ne juridično izobraženim uradnikom uradniške skupine, ki se ima na novo ustanoviti oziroma računske stroke dotičnega davčnega referata ali dotičnega oddelka. — Uradne ure naj se urede tako kot pri konceptnih uradnikih dotičnega urada. Govorilo se je končno zaradi upokojitve dosluženih davčnih uradnikov, glede česar se združi društvo z društvom ostalih davčnih uradnikov. Zoper nameravano namestitev davčnega upravitelja K l o p t s c h i t s c h a , ki je nekod na Stajerskem, za davčnega revizorja na Kranjskem se je najodločnejše protestiralo in sklenilo storiti vse korake, da se ta namestitev prepreči. (O tej stvari bomo še govorili!) Ko se je izrekla končno se zahvala gg. predsedniku in tajniku za njuno dosedjanje požrtvovost, je g. O b l a k zaključil zborovanje. Službeni jezik v društvu je v prvi vrsti slovenski in se korespondira samo s predpostavljenimi oblastvi nemški.

Legar v Banjaloku razseja še vedno in se nam tozadnevo piše: V kratkem času smo izgubili tri gospodinje, ki so zapustile otrocke. Najstarejša med njimi je imela komaj 26 let. Reči se mora, da so bile vzorne gospodinje in baš najlepše ženske v onem kraju. 26letna Ursula Ložar iz Zapu je zapustila 5 otrok, med katerimi je najstarejši komaj osem let star. Razprt je zakon, ki se je vedno postavljaj v zgled. Sestra umrla je najbrž tudi za legarjem bolna in je mati osmerih otrok. V obrežih se je nasebil obup. Županstvo razglasila sicer ukaze predpostavljenih oblasti, toda za te ukaze se nihče ne zmeni. Ljudje se norčujejo iz vsakega, kdor pred bolezni svari in pojasa njeni nalezljivosti. Prebivalci kontracirajo krajev hodijo od vasi do vasi, po trgovinah in uradih, da je

za vse kraje velika nevarnost. Res sta že v sosedni občini dve osebi oboleli za legarjem in se je ta bolezzen zanesla že tudi čez Kolpo. Ali ne morejo pristojne oblasti ničesar ukreniti zoper to morilko?

Iščejo se priče. Na pustni nedeljek letos ob pol 6. zjutraj je na postaji Lesce padel z vlaka neki potnik ter se poškodoval. Ker sedaj toži želesnico, potrebuje nujno priče. Zato prosi osebe, ki so vstopile v omenjeno vlak v Lescah ali v Žirovnici, naj se oglašijo pismeno ali osebno pri Fr a n u D e m Š a r j u na Jesenicah št. 95.

Umrl je v Hrastniku Fr. vitez Gosleth, solastni kemični tovaren v Hrastniku in Celju.

Strelski in kegljavski klub Hrastnik-Dol si je izvolil za prihodnje leto sledče odbor: gospod Avg. Ludvik, načelnik; g. Ferdo Roš, podnačelnik; g. Jak. Rainer, tajnik; gospica Mici Sorčan, blagajnica; gosp. Anton Verdaj, orodjar; gg. Anton Gruš in Jos. Roš, namestnika. V društu se zbirajo narodna hrastniška inteligencia.

Zlati križ mariborskega stolnega kapitija je ukral 74letni Franc Trček, ki je bil okoli 30 let cerkovnik v mariborski stolnici. Stvari so prišli na sled, ko so rubili Trčka za neko terjatev in našli med drugo drobnarijo tudi omenjeni križ. Trček se je izgovarjal, da mu je križ z verižico podaril rajni kanonik dr. Križančni pred svojo smrtjo. Ker pa dr. Križančni ni imel pravice podariti tega križa, Trčku niso verjeli njegovega zagovora in pred mariborskim sodiščem je bil obsojen na 4 mesece ječe.

Slovensko umetniško razstavo v Trstu je posebil predsednik tržaškega višjega sodišča ekskulencu Gertscher ter se napram predsedniku »Slov. čitalnice« g. Gabrijelčiču zelo počival izrazil o razstavi. V petek so si ogledali razstavo tudi ljubljanski župan in drž. poslanec Ivan Hribar, obč. svet. Šubic in magistratni ravnat v Venčica ter nakupili 8 do 10 umotvorov za ljubljansko galerijo slik.

Še jo je pravočasno dobil. 29. januarja 1903 je bila v Trstu oddana dopisnica, ki je dosegla ravno 26. oktobra 1907 v roke naslovilca v Gorici. Vsled malomarnosti poštne uradnika v Gorici je ležala dopisnica na goriški pošti ves čas

